

(Εἰς τὸν Πρέσβυ τῆς Ἀγγλίας ὁ Βεζύργης ὁ Γεγὲς
τέτοια κι' ἄλλα μίλησες,
κι' ὁ σὲρ Μάλλετ τοῦπε γές
καὶ τὸν γλυκοφιλήσες.)

Ῥωτῶ κι' ἐγὼ, Ῥωτᾶς καὶ σὺ,
κι' αὐτὸς κι' ἐκείνος ὁ φαγάς,
Ῥωτᾶ καὶ κάποιος σ'τὸ Τσαρσί
Δεπλεπιτζῆς Χὲρ Χὲρ Ἀγᾶς.

(Τοιαῦτα τοῦ Κισλάραγα περιφραθῆς εἰπόντος
ἀκούει ἕνας Ἐσφινικός σ'τὰ Δαρδανέλια βρόντος,
καὶ τότε ὀτῆς Ἐλευθερίας τὴν ἀγαστὴν πατρίδα
Κισλαραγάδες τρέμουμε καὶ βγάδουν ἀγοουρίδα.

(Τότε δὴ τότε ντράβαλα καὶ τρέμου πανηγύρι,
τότε κι' οἱ Ταλαάτηδες τραβοῦνε τὰ μαλλιά των,
καὶ δίχως χαιρετίσματα νὰ ποῦνε σ'τὸν Βεζύργη
φεύγουν οἱ Πρέσβεις τῆς Ἀντάντ καὶ πᾶνε σ'τὴ δουλειά
των.)

**Ἐστὴν Σταμποῦλ σκηνὴ μεγάλη,
φεύγουν Ρώσσοι κι' Ἀγγλογάλλοι..**

(Σ' αὐτὸ τὸ μέγα γεγονός
κανεὶς δὲν μένει ξένος,
κι' ἕνας Κισλάραγας τρανὸς
φθάνει κατασπασμένος.)

Κισλ.— Πρεσβεῦται καὶ Μεγιστᾶνες,
Ὁθαλοσκαις καὶ Σουλτάναις,
ποῦχουν χειλὴ σὰν κερᾶσια,
πιπιλλίζουν ἀκινετίδες,
κι' ἔρωτοῦν ἀπὸ καφᾶσια,
κι' ἔρωτοῦν ἀπὸ μπερντιέδες
μῆπως ἔξερουν ἢ Πρεσβαίαις περὶ τῆς Ἀρμάδας καίτι,
ἐπειδὴ γι' αὐτὴν δὲν ἔξερουν τίποτα μὲς σ'τὸ Παλάτι.

"Ἄνω κάτω τὸ Χαρέμι
κι' ὄλο τὸ κορμί μου τρέμει.
Καὶ μιὰ πρώτης Ὁθαλοσκαι
ἀπὸ τὸν ὄντα τῆς μέσσα
ἔρωτᾶ γιὰ τὴν Ὁθέσσα
καὶ γιὰ τὴν Νοβορωσσίση.

Καὶ καμπόσα Χανουμάκια
πέταξαν τὰ πασομάκια.
Θέλουσε κι' αὐτὰ νὰ μάθῃ νῦν καὶ νὰ πληροφορηθοῦν,
κι' ἔγουμε πολλὰ σκελέτια,
καὶ τῆς πίκραις προσπαθοῦν
νὰ γλυκάνουν μὲ σαρμπέτια.

Τὴν Τουρκιὰ μὴν τὴν Ῥωτᾶτε
κι' ἐγγήσεις μὴ ζητᾶτε,
τὰ μολὰ τῆς καὶ μιὰ λῦρα.

Μὲ Βεζύργη, μὲ Ντιβάνι,
τὴν ἀνίξεση μᾶς κάνει
καὶ τὴν μουσκαμοίρα.

Ἐοσις οἱ μουσαφιρῆδες καὶ τῆς Φραγκιᾶς οἱ ἔξνοι
βεβαίως θὰ γνωρίζετε τί σ'τὴν Σταμποῦλ συμβαίνει.

**Φεύγουν οἱ Πρέσβεις οἱ τρανοὶ
καὶ τέτοια λέει μιὰ φωνή.**

Γραγνὶς ὄλντοῦ, μὴ φύγετε, μὴ δεῖξετε βλακεία,
ἢ Ἐσφινικὴ φευγάλα σας διόλου δὲν μᾶς ἀρέσει,
ἔμεις καμμιὰ δὲν ἔχομε μὲ τὴν Ἀντάντ κακία,
οἱ Γερμανοὶ τὴν πολεμοῦν μὲ τὸ δικό μας φέσι.

Σὰν Πρέσβεις δεῖξετε μολᾶδ,
μὴ φύγετε, παρακαλῶ,
μὴν πάρετε ποδάρι.

Ἐθῶ πολὺ σὰς ἐκτιμοῦν,
οἱ Γερμανοὶ σὰς πολεμοῦν
μὲ τὸ μισὸ φεγγάρι.

Μὰ μόνοι οἰεὶς ἐφταίξατε, δὲν φταίμ' ἔμεις καθόλου,
κανένας δὲν ἐσκέφθηκε δουλειᾶς νὰ σὰς σκαρώσῃ...
ἔμεις ποῦ λέτε κάναμε γυμνάσια τοῦ Στόλου,
ὁπόταν μ' αἰφνηδιασμοῦ μᾶς ῥίχτηκαν οἱ Ρώσσοι.

Τότε λοιπὸν τοὺς Γερμανοὺς τοὺς ἔπιασε μπουρῆνι,
καὶ δίχως τίποτα νὰ ποῦν σ'τῆς Πέλις τὸ Ντιβάνι
ἐπήγγαν κι' ἔσομβάρδισαν τρεῖς πόλεις ἐν εἰρήνῃ
καὶ τὴν Ἀντάντ τὴν ἔσφιξαν πολέμους νὰ μᾶς κἀνη.

Ἐμεις μαζὶ σας θέλομε νάμαστε μέλι γάλα,
δὲν τῆς ἀρέσει τῆς Τουρκιᾶς τὸν φίλων ἢ φευγάλα,
κι' ἂν τῶρα μᾶς ποτίζουνε νύκτα καὶ ἡμέρ' ἀφῆνι,
οἱ Γερμανοὶ τὸν πολεμοὺ σὰς τὸν κηρῦτταν μόνοι.

Ἡ Γερμανία δυνατὸ μᾶς κᾶθισε παλοῦκι,
ὁ Γερμανὸς σὰς πολεμεῖ